

Tajemný Lusthóz u Drahanovic se mění ve stylový pension a galerii

Na východním svahu Velkého Kosíře, zhruba jeden kilometr od Drahanovic stojí na samotě kamenná usedlost Lusthaus (hanácky Lusthóz). Pozornost poutá netradičním názvem a podobou, ale také historií, opředenou tajemstvím. Současní majitelé by rádi toto místo s magickou atmosférou otevřeli po letech rekonstrukce veřejnosti.

Historická usedlost by se vlastně částečně měla vrátit ke svému původnímu využití. Lusthaus znamená v doslovném překladu z němčiny „chutný dům“, čili hostinec. Ten zde podle historických pramenů prokazatelně fungoval od 17. století. Jaký byl osud domu v předcházejícím období, už je známe o něco méně. Jedna z tezí říká, že stavba vyrostla na místě původní středověké tvrze, kterou vyplenily husité. Hodnověrné zprávy ale neexistují.

Ať tak či onak, pravdou zůstává, že z Lusthausu se za jasného počasí otevírá neuvěřitelný výhled na prstenec kopců a hor rámuujících Hanou. Stejným pohledem se kochal i slavný malíř Josef Mánes, který rád odpočíval pod zdejším velkou hrušní. Ta tu stojí dodnes a pravděpodobně jde o nejstarší ovocný strom na Olomoucku, jehož stáří je odhadováno na 300 let.

Fascinující genius loci přitáhlo k Lusthausu i srdce umělecké fotografky a současné majitelky usedlosti Mileny Valuškové. „Zvláštní dům na samotě, obklopený tichem – to mne lákalo a právě toho si cením dodnes. Výjimečné místo, tady se ocitáte v jiné dimenzi, nejste vtahováni měs-

tem, které vám neustále něco nabízí, ale naopak se tu můžete zastavit, vnímat krajinu, nebe i hvězdnou oblohu. To nám město nedá, to nám bere,“ vysvětluje Milena Valušková, která se ve své tvorbě zaměřuje na krajinářskou fotografii.

Známa fotografka Lusthaus zakoupila v sedmdesátých letech společně se dvěma přáteli, které navzájem spojovala láska k umění. Ve složité době normalizace jim usedlost skýtala možnost svobodně tvořit v ústraní, mimo dosah autorit. Umělecké a intelektuální nadšení už ale postrádalo řešení praktičtějších problémů s údržbou a historický objekt pomalu chátral. Záchrany se dočkal až díky současnému manželovi Mileny Valuškové Jiřímu Švarcovi. Do obnovy historického objektu se pustil s vervou i mimořádnou citlivostí, díky níž se podařilo jeho autentický ráz plně zachovat.

Výsledný dojem evokuje styl starých bretaňských kamenných domů. Bezesporu k tomu přispěl i výběr unikátní keramické, pálené krytiny Smaragd z produktové nabídky značky BMI BRAMAC, která má čtvercový tvar a v ploše připomíná francouzské krytí z břidlice. „Lusthaus byl jednou z prvních staveb, ne-li vůbec první, u které se tento typ krytiny použil. Majitelé se díky tomu vyhnuli použití asphaltových šindelů, které jsou sice u památkářů povolené, ale jejich životnost je s keramikou nesrovnatelná,“ vysvětluje pokrývač Jaroslav Černý, proč doporučil tento typ keramický krytiny. Smaragd v černém odstínu s historickou kamennou fasádou dokonale ladí, ale zároveň ji poskytuje prvotřídní ochranu.

Práce na exteriéru rozsáhlého objektu jsou dnes prakticky ukončeny a na řadě jsou interiéry Lusthausu. „Po dokončení rekonstrukce bychom rádi, aby dům sloužil kultuře, setkávání a aby nepozbyl svého genia loci. Připravujeme zde galerii a na to se moc těším,“ dodává na závěr Milena Valušková.

